

Torna l'home del barret

El 1981, un professor universitari d'Arqueologia ens sorprenia des d'una pantalla de cinema transformant-se en un dels herois més fascinants de tots els temps: Indiana Jones.

Abillat amb una caçadora de couro vell i un barret —que duu estacat fins a les celles—, i fent servir un fuet amb una mestria sens parió, Harrison Ford va donar vida al personatge més aplaudit i estimat del cinema de l'última dècada, a més del que més diners ha donat als seus creadors, el director Steven Spielberg i el productor George Lucas.

La primera entrega de la sèrie *En busca del Arca Perdida* era una fantasia ambientada als anys trenta en la qual es van incloure tots els ingredients per fer-ne un producte comercial: dolents ben dolents i reconeguts per tothom —els nazis—, una història d'amor entre el protagonista i una bella i coratjosa jove, deserts, selves, baralles, persecucions, i la raó fonamental de la pel·lícula, la mitològica Arca de l'Aliança. Naturalment, es va convertir en una de les cinc pel·lícules més taquilleres de la història del cinema, tot i que la comercialitat no li havia fet renunciar a la qualitat.

En *Indiana Jones y el templo maldito* Harrison Ford es tornava a enfrontar a les forces del mal —aquesta vegada encarnades per bruixots que practicaven màgia negra a l'Índia— i n'eixia de nou victoriós.

Això no obstant, Indy —com el coneixen els seus amics i admiradors— no

Sean Connery i Harrison Ford.

és un personatge infal·libre a l'estil de James Bond; maldestre en moltes ocasions i amb les limitacions pròpies de qualsevol mortal, gaudeix, però, de l'enorme cor i l'agut sentit de l'humor que només un director amb ànima de xiquet com Spielberg podia conferir-li.

L'última croada

Ara bé, Harrison Ford ja va fent-se massa gran per a saltar des d'un avió a un riu, o arrossegar-se per l'aspra terra d'Egipte penjat amb el fuet d'un camió i, abans que fóra massa tard,

Spielberg va decidir repescar el seu heroi i embarcar-lo en la seua darrera i més espectacular aventura: *La última cruzada*, que s'ha estrenat aquesta setmana a les nostres pantalles.

La pel·lícula que, sempre segons Lucas i Spielberg, serà l'adéu d'Indiana Jones, ha estat aprofitada per a explicar molts detalls de la personalitat de l'aventurer que quedaren un mica foscos en les entregues anteriors. En el film s'inclou un capítol on es fa un repàs a la infantesa d'Indiana, en la qual el personatge està interpretat pel jove River Phoenix —una de les promeses del cinema americà, que ja va ser nominat a l'Oscar pel seu paper en *Un lugar en ninguna parte*—. Ara podrem comprovar que ja de menut Indy era un aventurer i veurem com va aconseguir el barret i el fuet famosos.

En *Indiana Jones y la última cruzada* torna a haver-hi un malvat sen-

se esculpols: Walter Donovan, al qual dóna vida Julian Glover, i una atractiva rossa, Alisson Doody, amb la qual Jones té una fogosa relació.

També hi ha al film, per seguir el camí marcat en les dues pel·lícules anteriors de la sèrie, un element fantàstic, mitològic, que serà el desencadenant de totes les aventures. Aquesta vegada s'ha tornat a la mitologia cristiana, com es va fer a *En busca del arca perdida*, i s'ha triat el Sant Grial —el calze que va contenir la sang de Crist—. La recerca de la preciosa relíquia ens farà viatjar, sense alçar-nos del seient,

«Indy», l'heroi que s'acaba

Nel·lo Pellicer

Amb *Indiana Jones y la última cruzada* finalitza la sèrie d'aventures més representativa de la dècada dels vuitanta. Un heroi dissenyat per Spielberg/Lucas/Boam que ha captivat grans i menuts. A més de batre rècords de taquilla. Un heroi a mida. En tots els sentits.

Si els setanta foren els anys de les superproduccions de ciència-ficció, d'allò desconegut, dels replicants, amb *Indiana Jones* es recuperava el realisme romànticista, el perill calculat i els ideals de justícia. L'aventura per l'aventura, en definitiva. Això, però, s'ha acabat. Aquest darrer *Indiana Jones* marca la fita que separa el model d'Indy amb l'heroi que es desdibuixa cap a la dècada dels noranta. Un heroi que torna a cercar els orígens en els còmics dels anys trenta. Novament es recupera la tradició encetada l'any 1929 amb el barroquisme titànic de *Tarzan*, que es va veure seguit per *The Phanton*, *Superman*, *Flash Gordon* i el seu univers arcaic-futurista i *Batman*, la novetat de la temporada. El cinema retorna als herois fantàstics. Als antics amors. De la mateixa manera que l'heroi literari sempre ha estat present en la cinematografia de masses. Produccions influïdes per la narrativa de Cooper, Salgari, Hammet o Stevenson.

Mentre els amos del cinema, aquest poderós instrument capaç de crear models de conducta, van furgant en la història del còmic i la literatura, els seus personatges caminen pel món industrial amb total autonomia. Així sorgeixen modes i manies que es venen amb gran facilitat. Al cap i a la fi, d'això és del que es tracta, de mantenir el negoci. Ei negociot. □

des dels Estats Units d'Amèrica fins a Àustria, d'allí al Berlín nazi i més tard al desert africà, fent servir moto, dirigible, avió i camell.

El major atractiu de la pel·lícula, però, és l'aparició de Sean Connery en el paper del professor Henry Jones, el pare d'Indy. El James Bond dels seixanta, vestit com un perfecte britànic, torna a l'acció desenfrenada tot i la seua

Dues escenes d'*Indiana Jones y la última cruzada*.

barba blanca i les seues ulleres. Sean Connery es troba en la millor etapa de la seua carrera artística, i ho prova la freqüència amb què treballa en pel·lícules. En el film de Steven Spielberg es passa tot el temps discutint amb Harrison Ford i aporta, així, la nota còmica al gran espectacle que és *Indiana Jones y la última cruzada*.

Així, doncs, tot ha estat enllestit perquè *Indiana Jones* tinga un adéu com es mereix el més gran i més humà dels herois del segle XX. La resposta del públic americà a la pel·lícula ens pot servir com a mostra del que serà a la

resta del món el comiat més fructífer i rendible econòmicament de la història del cinema. *La última cruzada* serà —si *Batman* ho permet— la pel·lícula més taquillera de tots els temps. Llavors, vistes les primeres xifres, hem de posar-li un interrogant al títol del film ja que només falta que Spielberg o de Lucas tinguin ganes de guanyar uns quants milions de dòlars més per a convertir la *cruzada* en la penúltima. A més, hi ha molts que, vista la fenomenal actuació de *River Phoenix*, ja parlen d'ell com el nou Indy dels noranta... o del 2000. Qui sap. □